

29-07-2021

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
 Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 67 PŽ-5387/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
 P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Davora Pustijanca, suca izvijestitelja i doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HYPO GROUP d.o.o., OIB 04938014535 Rijeka, Užarska 28, kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik iz Rijeke, Užarska 28, protiv tuženika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., OIB 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Čavić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Čavić & partneri d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-164/2020-7 od 23. listopada 2020., u sjednici vijeća održanoj 1. lipnja 2021.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-164/2020-7 od 23. listopada 2020. i sudi:

I. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za utvrđenje osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 21.811.662,54 kn (dvadesetjedanmilijunosamstojedanaesttisuća-šestošezdesetdvije kune i pedesetčetiri lipe) vjerovnika Erste & Steiermärkische bank d.d. Rijeka, u odnosu na stečajnog dužnika Zlatno jezero d.o.o. u stečaju, Koprivnica, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu poslovni broj St-460/2018.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak od 412.500,00 kn (četiristodvanaesttisućapetsto kuna) u roku od osam dana.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-164/2020-7 od 23. listopada 2020. (ispravljenom rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-164/2020-10 od 29. listopada 2020.) utvrđeno je da je osnovano osporavanje tuženikove tražbine i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda od

21.811.662,54 kn vjerovnika Erste & Steiermärkische bank d.d. Rijeka, u odnosu na stečajnog dužnika Zlatno jezero d.o.o. u stečaju, Koprivnica, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu poslovni broj St-460/2018 (točka I. izreke) i naloženo je tuženiku da naknadi tužitelju parnični trošak od 385.000,00 kn sa zateznom kamatom od 23. listopada 2020. do isplate (točka II. izreke).

2. Protiv ove presude žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud preinači pobijanu presudu na način da odbije tužbeni zahtjev, a podredno da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Potražuje i naknadu troška sastava žalbe u iznosu od ukupno 162.500,00 kn.

3. Odgovor na žalbu podnio je tužitelj predlažući da ovaj sud odbije tužnikovu žalbu kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu. Potražuje naknadu troška sastava odgovora na žalbu u iznosu od 135.000,00 kn.

4. Žalba je osnovana.

5. Ispitavši pobijanu presudu na temelju članka 365. stavaka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda donesena uz pogrešnu primjenu odredbe članka 137. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17).

6. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja kao vjerovnika u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Zlatno jezero d.o.o. u stečaju, Koprivnica za utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine tuženika od 21.811.662,54 kn koju tražbinu je priznala stečajna upravitelja.

7. U obrazloženju pobijane presude prvostupanjski sud je odbio tuženikov prigovor preuranjenosti tužbe uz obrazloženje da je tužitelj tužbu podnio 12. ožujka 2020. nakon donošenja rješenja o upućivanju na parnicu, a prije isteka prekluzivnog roka te se pozvao na sudsku praksu u predmetu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-99/2020. Prvostupanjski sud je utvrdio da je tuženik prijavio tražbinu u stečajnom postupku nad društvom Zlatno jezero d.o.o. u stečaju na temelju Ugovora o kreditu broj 5114920814 od 6. lipnja 2017. te Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) od 7. lipnja 2017. u iznosu od 21.811.662,54 kn, a ovršne isprave na koje se u prijavi poziva tuženik su zadužnica na iznos od 6.650.000,00 EUR ovjerena kod javnog bilježnika Vesne Pučar iz Zagreba broj OV-11092/17 te Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretnini od 7. lipnja 2017. solemniziran kod javnog bilježnika Vesne Pučar iz Zagreba broj OV-11090/17-1 od 7. lipnja 2017. Osim toga, prvostupanjski sud je utvrdio da je korisnik kredita odnosno dužnik za navedenu tražbinu u iznosu od 6.650.000,00 EUR u protuvrijednosti kuna je društvo Tehnika d.d. Zagreb, a instrumenti osiguranja plaćanja po tom kreditu bili

su zadužnica, Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama kojim se zasniva založno pravo na zemljištu u vlasništvu tvrtke Zlatno jezero d.o.o. Koprivnica upisane u k.o. Sigetec, Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na poslovnim udjelima tvrtke Zlatno jezero d.o.o. Koprivnica. Također je utvrđeno da je Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke na nekretnini) od 7. lipnja 2017. zaključen između Erste & Steiermärkische bank d.d., Tehnika d.d. kao dužnika i Zlatno jezero d.o.o. Koprivnica kao protivnika osiguranja, kojim protivnik osiguranja kao vlasnik nekretnina upisanih kod Općinskog suda u Koprivnici dopušta da banka upiše zajedničko založno pravo (simultanu hipoteku) na nekretnini radi osiguranja povrata novčane tražbine koju dužnik duguje banci. Prvostupanjski sud je utvrdio da citirani Sporazum sadrži odredbu da banka kao predlagatelj osiguranja može neposredno na temelju tog sporazuma radi naplate tražbine koju ima prema dužniku, provesti prisilnu ovrhu prodajom nekretnine nakon što javni bilježnik na taj sporazum stavi potrebnu potvrdu ovršnosti te da dužnik i protivnik osiguranja (tužitelj) izrijeком pristaju da banka kao predlagatelj osiguranja u slučaju dospelosti bilo koje obveze po ugovoru može provesti neposrednu i prisilnu ovrhu na temelju ugovora i tog sporazuma i izvadaka iz poslovnih knjiga na svim njihovim računima te na njihovoj pokretnoj i nepokretnoj imovini i drugim materijalnim pravima. Iako navedeni Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretnini sadrži ovršnu klauzulu i to klauzulu exequendi, prvostupanjski sud je ocijenio kako to ne znači da je tuženik osobni vjerovnik dužnika u smislu Stečajnog zakona, jer u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nije imao dospjelu imovinsko-pravnu tražbinu prema stečajnom dužniku, budući da tražbina s osnove ugovora o kreditu nije dospjela na način da bi tuženik ostvario prisilnu ovrhu (rok vraćanja tražbine je pet godina do 31. svibnja 2023., a tuženik nije dokazao da je pokušao prisilnu ovrhu radi bilo koje neplaćene rate kredita i to na cjelokupnoj njegovoj imovini) i tuženik nije založni vjerovnik na cjelokupnoj imovini stečajnog dužnika niti je u stečajnom postupku nad Zlatno jezero d.o.o. u stečaju prijavio iznos tražbine koji očekivano neće biti namiren iz razlučnog prava. Zbog toga je prvostupanjski sud utvrdio kako tuženik nije osobni vjerovnik stečajnog dužnika (odnosno da je razvidno da je tuženik založni vjerovnik koji ima pravo na odvojeno namirenje na nekretninama stečajnog dužnika Zlatno jezero d.o.o. u stečaju) te se radi o razlučnom vjerovniku koji nije istodobno i stečajni vjerovnik, pa je prihvatio tužbeni zahtjev.

8. Tuženik u žalbi u bitnome navodi kako osobnost znači da dužnik svojem vjerovniku odgovara za dug cjelokupnom svojom imovinom i da navedeno jasno proizlazi i iz obrazloženja odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-277/16. u kojoj je potvrđena odgovornost tužitelja kao jamca platca za obvezu glavnog dužnika. Napominje kako je sastavni dio Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretnini od 7. lipnja 2017. članak 7. kojim se stečajni dužnik Zlatno jezero d.o.o. kao protivnik osiguranja obvezao da za ispunjenje cijele obveze iz tog Ugovora odgovara neograničeno i solidarno, cjelokupnom svojom imovinom i to zato jer su predmetnim sporazumom društvo Tehnika d.d. i stečajni dužnik izrijeком pristali da Banka u slučaju dospelosti bilo koje obveze iz Ugovora o kreditu može provesti neposrednu i prisilnu ovrhu na svim njihovim računima, te na njihovoj pokretnoj i nepokretnoj imovini i drugim

materijalnim pravima. Tuženik, također, u žalbi navodi da je prvostupanjski sud naveo kako je tijekom dokaznog postupka izvršio uvid u Ugovor o kreditu iz kojega je vidljivo da je otplata kredita ugovorena u 60 rata na razdoblje od pet godina, s time da prva rata u iznosu 110.833,33 EUR dospijeva na naplatu 30. lipnja 2018., pa je razvidno da u trenutku otvaranja stečajnog postupka nad Zlatno jezero d.o.o. u stečaju na naplatu dospjelo 16 rata u ukupnom iznosu 1.773.333,28 EUR te ako je sud smatrao da predmetna tražbina nije u cijelosti dospjela u trenutku otvaranja stečajnog postupka, morao je predmetnu tražbinu tuženika u dijelu od 1.773.333,28 EUR utvrditi osnovanom.

9. Tužitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi kako je pogrešno shvaćanje tuženika da bi njegovo svojstvo stečajnog (osobnog) vjerovnika proizlazilo iz odredbe članka 7. Sporazuma, jer se stečajni dužnik niti jednom odredbom Sporazuma (a ni Ugovora o kreditu) nije obvezao na ispunjenje novčane obveze glavnog dužnika Tehnika d.d. Zagreb, a jedina obveza na koju se obvezao je obveza na zasnivanje založnog prava radi osiguranja tuženikove tražbine i trpljenje namirenja iz založene nekretnine. Smatra da je clausula exequendi dana u odnosu na onu obvezu na koju se stečajni dužnik obvezao i nije mogao dati pristanak na ovrhu radi ispunjenja obveze na koju se nije obvezao te ne odgovara za ispunjenje novčane obveze osobno. Ističe i da se stečajni dužnik nije obvezao da osobno odgovara cjelokupnom svojom imovinom.

10. Odredbom članka 137. stavka 1. Stečajnog zakona propisano je da su stečajni vjerovnici su osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imaju koju imovinskopravnu tražbinu prema njemu. Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da tražbina stečajnog vjerovnika prema stečajnom dužniku mora biti imovinskopravna, mora nastati prije otvaranja stečajnog postupka, dužnik za nju mora osobno odgovarati i to (premda se to u navedenoj zakonskoj odredbi izričito ne navodi) cjelokupnom svojom imovinom.

11. Ako se poslovni odnos između stranaka temelji na ugovoru o zalogu kojim je jedna ugovorna stranka (zalagodavac) dozvoljava da se na dijelu njene imovine osnuje založno pravo u korist druge osobe (vjerovnika-zalogoprimca), tada se ne radi o osobnom, nego o stvarnom pravu na određenoj stvari. Naime, vjerovnik od zalagodavca ne može zahtijevati ispunjenje obveze treće osobe, nego samo trpljenje namirenja tražbine založnog vjerovnika iz prodaje založene stvari. U takvom slučaju vjerovnik novčane tražbine prema zalagodavcu nije osobni vjerovnik stečajnog dužnika (zalagodavca) u smislu odredbe članka 137. stavka 1. Stečajnog zakona jer nema imovinskopravnu tražbinu prema stečajnom dužniku (tako i sudska praksa ovog suda u predmetu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1763/2006).

12. S druge strane, ako se neka osoba radi osiguranja novčane obveze obveže vjerovniku kao jamac (platac) za tražbine prema trećima osobama, radi se o osobnom pojačanju obveznog odnosa u kojem odgovara vjerovniku za svoj dug cjelokupnom svojom imovinom (tako i sudska praksa u predmetu Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-277/2016 na koju se poziva tužitelj). Jamac je osobni dužnik prema vjerovniku, pa odgovara cjelokupnom svojom imovinom za

ispunjenje preuzete obveze, za razliku od založnog (hipotekarnog) dužnika koji ne odgovara osobno već određenom stvari.

13. U konkretnom slučaju odlučno je pitanje je li odredbom članka 7. (str. 149. spisa) Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava (hipoteke) na nekretnini od 7. lipnja 2017. (u daljnjem tekstu: Sporazum) društvo Zlatno jezero d.o.o. Koprivnica preuzelo obvezu prema tuženiku da će ispuniti njegovu valjanu i dospjelu novčanu obvezu ako to ne učini glavni dužnik Tehnika d.d. Zagreb.

14. Odredbom članka 7.1. Sporazuma ugovoreno je da dužnik (Tehnika d.d. Zagreb) i protivnik osiguranja (Zlatno jezero d.o.o. Koprivnica) izrijekom pristaju da banka (tuženik) kao predlagatelj osiguranja, u slučaju dospelosti bilo koje obveze po ugovoru i tom Sporazumu, može provesti neposrednu i prisilnu ovrhu na temelju Ugovora i tog Sporazuma i izvatka iz poslovnih knjiga na svim njihovim računima te ne njihovoj pokretnoj i nepokretnoj imovini i drugim materijalnim pravima. Ugovoreno je i da dužnik i protivnik osiguranja ovlašćuju banku da može bez ikakvih njegovih daljnjih odobrenja ili suglasnosti bilo koju dospjelu, a nepodmirenu obvezu nastalu temeljem Ugovora i tog Sporazuma naplatiti sa svih njihovih računa koji se vode kod banka (članak 7.2. Sporazuma).

15. Budući da je društvo Zlatno jezero d.o.o. u stečaju Koprivnica pristalo da tuženik može provesti ovrhu na svim njegovim računima i na njegovoj pokretnoj i nepokretnoj imovini i drugim materijalnim pravima, time je pristalo da odgovara za dug prema tuženiku ne samo založenom stvari (nekretninom), nego osobno cjelokupnom imovinom. Takva obveza društva Zlatno jezero d.o.o. u stečaju, Koprivnica daje vjerovniku (tuženiku) svojstvo osobnog vjerovnika u smislu odredbe članka 137. stavka 1. Stečajnog zakona.

16. Slijedom navedenog, pravilno je tuženik postupio kada je tražbinu prijavio u otvorenom stečajnom postupku nad društvom Zlatno jezero d.o.o. u stečaju, Koprivnica, kao i stečajni upravitelj koji je tražbinu priznao, dok je tužiteljev zahtjev za utvrđenje osnovanosti osporavanja neosnovan.

17. Stoga je primjenom odredbe članka 373. točke 3. Zakona o parničnom postupku pobijanu presudu valjalo preinačiti kao u točki I. izreke ove presude.

18. Tuženik koji je u cijelosti uspio u sporu ima pravo na naknadu parničnog troška na temelju odredbe članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku. Tuženik ima pravo na nagradu odvjetniku za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 125.000,00 kn (Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, „Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15) u koji iznos je uključen i PDV od 25% (Tbr. 42. Tarife), za zastupanje na ročištu 9. rujna 2020. u iznosu od 125.000,00 kn (Tbr. 9.1. Tarife), sastav žalbe u iznosu od 156.250,00 kn (Tbr. 10.1. Tarife) s uključenim PDV-om od 25% i sudske pristojbe za žalbu od zatraženih 6.250,00 kn, odnosno ukupno 412.500,00 kn.

19. Odluka o parničnom trošku donesena je primjenom odredbe članka 166. stavka 2. Zakona o parničnom postupku kao u točki II. izreke ove presude.

Zagreb, 1. lipnja 2021.

Dokument je elektronički potpisan:

BRANKA ŠABARIĆ
ZOVKO

Vrijeme potpisivanja:

14-06-2021
10:51:30

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=ŠABARIĆ ZOVKO
G=BRANKA
CN=BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO

Predsjednik vijeća
Branka Šabarić Zovko

Broj zapisa: **eb2fb-0df9b**

Kontrolni broj: **02194-323d1-1ffbc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE
HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.